



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 6 lutego 2013r.

RPZ-430/4/12/AC

DECYZJA nr RPZ 1/2013

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Annę Budzyńską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Zakładanie Stolarki Budowlanej” w Gnieźnie karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset zł), stanowiącą równowartość 366,91 euro (słownie: trzysta sześćdziesiąt sześć euro 91/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RPZ-403/49/12/MW.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Anny Budzyńskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Zakładanie Stolarki Budowlanej” w Gnieźnie (dalej: Przedsiębiorca), uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W toku ww. postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismem z dnia 3 sierpnia 2012r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania szeregu dokumentów i informacji, w tym stosowanych wzorców umów zawieranych z konsumentami. W wezwaniu tym Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 3 sierpnia 2012 roku.

Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na wezwanie, nie przekazał jednak wszystkich wymaganych w wezwaniu dokumentów i informacji. Z uwagi na powyższe, jak również na powstałe wątpliwości dotyczące firmy Przedsiębiorcy uwidacznianej w przesłanych umowach oraz kwestię pobierania przez Przedsiębiorcy tzw. przedpłat gwarancyjnych, wezwano Przedsiębiorcę do przekazania określonych dokumentów i informacji oraz wyjaśnienia powstałych wątpliwości. Wezwanie z dnia 5 września 2012r. – które zawierało ww. pouczenie o treści art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – zostało skutecznie doręczone w dniu 7 września 2012r.

Z uwagi na nieprzekazanie wymaganych informacji i dokumentów, Prezes Urzędu ponownie wezwał Przedsiębiorcę do ich przedłożenia pismem z dnia 15 października 2012r., pouczając o możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pomimo prawidłowego doręczenia ww. pisma w dniu 17 października 2012 r., Przedsiębiorca nie zastosował się do wezwania i nie przekazał żądanych dokumentów.

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2012r. Prezes Urzędu wszczął zatem z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy. Przedsiębiorca zawiadomiony o wszczęciu postępowania nie ustosunkował się do przedstawionego zarzutu i nie dostarczył też dokumentów i informacji żądanych w toku postępowania wyjaśniającego.

W dniu 24.01.2013r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu. W piśmie z dnia 25.01.2013r. Przedsiębiorca przesłał wymagane informacje, nie ustosunkowując się do postawionego zarzutu.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że ww. żądanie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu należy bowiem do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, iż obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010r. nr 220, poz. 1447 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność handlowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Anna Budzyńska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą: „Zakładanie Stolarki Budowlanej” w Gnieźnie w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem jej działalności jest m.in. zakładanie stolarki budowlanej. Posiadając status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie

działalności gospodarczej, Anna Budzyńska jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa tym samym na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ-403/49/12/MW) Prezes Urzędu dwukrotnie (pismami z dnia 5 września 2012r. i 15 października 2012r.) wzywał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Obydwa wezwania Prezesa Urzędu skierowane do Przedsiębiorcy odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 tej ustawy. Wskazywały zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Do tych wezwań Przedsiębiorca nie zastosował się. Nie wskazał też przyczyn, ze względu na które nie udzielił odpowiedzi na wezwania

Dokumenty i informacje, których przedstawienia żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nie stanowi naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, poważnie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania określonego w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny - stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nalożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Mając na względzie brak reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego kolejne wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Jak wskazano powyżej, każde z wezwań wystosowanych do Przedsiębiorcy spełniało wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy i zostało prawidłowo doręczone Przedsiębiorcy. Fakt ten Przedsiębiorca całkowicie zignorował.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę ww. okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, w tym stopień zawinienia Przedsiębiorcy, który w toku postępowania wyjaśniającego odpowiedział jedynie na pierwsze ze skierowanych do niego wezwań i to w niepełnym zakresie, a ponadto w żaden sposób nie uzasadnił przyczyn swojego zaniechania.. Zdaniem Prezesa Urzędu, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby wnikliwą ocenę działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Badając okoliczności naruszenia Prezes Urzędu wziął jednak pod uwagę fakt, że w końcowej fazie przedmiotowego postępowania (tj. po otrzymaniu zawiadomieniu o zakończeniu zbierania materiału dowodowego) Przedsiębiorca uczynił zadość wcześniejszym wezwaniom Prezesa Urzędu, co pozwala uznać, że w przyszłości nie będzie już utrudniał prowadzonego postępowania. .

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.500 złotych, co stanowi równowartość 366,91 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,0882 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc- od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger